

“UKRAINIAN LABOR NEWS”

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n... Winnipeg, Man. Telephone: St. John 1465.

“УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ”

Заснований в 1917 році. Виходить дві рази на тиждень. В СЕРЕДУ І СУБОТУ. Видає Стіваришене “Українських Робітничих Вістей”

Передплата на рік \$4.00. Адреса: UKRAINIAN LABOR NEWS, c/o. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

“БРАТЯ СЛАВЯНИ” І ГОЛОД В РОСІЇ.

Коли чорні круки почують запах смерті, вони з шумом і краканням цілими стадами літають над трупами і один наперед другого стараються виклювати ще живі очі умираючого.

Імперіалістичні круки Європи, поглядаючи зі всіх сторін на голод в Приволжя, рижуться як від крилатих тигрів, що вони чатуєть не умираючого селянина Приволжя, а його сторожа — совітське правління.

Але сторож стоїть нім, як і стояв вчора, позавчора, пару місяців і пару років тому назад. Стоїть великий і сильний, з червоним смолоскипом в руці, який не раз вже попавши крила чорним контрреволюційним крукам, коли вони пробували на него нападати.

Сторож загоровив Нуленсові і його братів дорогу до Совітської Росії. Тоді парижські біржові круки попросили спустити з політичного ланца свого вірного пса — шляхоцьку Польщу.

Потім і самі біржові круки, позасідали в своїх кабінетах та думають свою чорну думу, полишивши меншій своїй братії і взагалі завляючим коду стола панів своїх бездомним і безпріютним ізгоям революції — російським та українським чорносотенним емігрантам, чатувати сторожа революції та доносити на него своїм панам.

В той час, як навіть многи кореспонденти буржуазних газет та представники буржуазних добродійних організацій, відвідавши Росію і потерпівши від посухи губернії Приволжя, віддають пошну справедливість совітському правительству і поставлений ним організації помічі голодуючим, в той час російська і українська чорносотенна преса випише різні брехні на совітське правління і взагалі на тих, що допомагають голодуючим.

І так віденська контрреволюційна “Воля” з 17 вересня в передовій статі п. н. “Генро” випише якраз такі підлі клевети на червону армію. Радіючи з голоду в Росії, ся вислухання польських панів і французьких банкірів потішає свою контрреволюційну братію такими словами:

“Голод в Росії дуже боляче. Досі, три роки підряд, голодало тільки одно населене міст — мільонів 8—10. Тепер до них приєдналось мільонів 25 селян”.

Радіючи, що “тепер ні села ні города не мають ніяких резервів”, і що “спробою большевників взяти в оборот Європу і Америку і за їх рахунок нагородити червону армію, міста, а кришки викинути на село — скінчилась крахом”, ся контрреволюційна газета пише:

“Перші транспортні Американців уже грабують ся розбещеною армією”.

Такої піддоти не написала ще ні одна, бодай хоч трішки шануюча себе, буржуазна газета. Люди, що бачили дисципліну і пролетарську карність в червоній армії, кажуть, що такої свідомої і дисциплінованої, готової до самопожертви армії не має ні одна буржуазна держава.

“Одну річ в котій би особливо сказати, щоб бути справедливим супроти совітського правління. Я є переконаний, що нема основ для пустої балагани про те, що червона армія продавала би заграничні товари або арсенал, если-б була надана концесія. Совітське правління має над сям повну контролю, а той дух, який в бачив у червоній армії, оправдує те, що я кажу.”

Напримір минулого тижня я побав американським ратуновим потагом до Казаня, в голодуючий округ. Льокалі татарські власті — не центральне правління — поставили жовнірів на варті коло вагонів з поживою. Зовсім приваково Мр. Вигрес запитав одного з вартових, що стоєть самітньо — се була дуже знава ніч — перед вагоном з поживою, чи він не є голодний. Він дійсно виглядав на голодного. Вартовий сказав: так, позавчора він не в нічого від винушової ночі. Однак член американської ратунової адміністрації нічого не чувши про те, щоб щось було з вагона потагнене, і я думаю, що се є дуже доброю ознакою”.

Так говорить представник буржуазії. Так говорить також і самі члени американської ратунової адміністрації в Росії, а український контрреволюційний хам з “Воли” каже, що червона армія грабує американські транспортні для голодуючих. Розумієть ся, хам не каже, хто се бачив, або звідки він бере сю брехню. Він просто вимудує се зі своєї хамської голови, аби тільки присудитись перед французькими біржовиками типу Нуленса.

Цікавим явищем є те, що не тільки російські та українські контрреволюціонери найбільше бажають смерті російському селянщини Приволжя і всіма силами старають ся перешкодити

ти заповоговій акції за границею, але взагалі серед європейської буржуазії “Брата Славяни” є найбільшими ворогами радянських республік, а разом з тим і найбільшими противниками помічі голодуючим Приволжя.

“Манчестер Гардіен” з 7 жовтня містить промову Нансена на засіданні “Ліги Націй”, яку він вголосив після свого повороту з Сов. Росії, куди він їздив від Міжнародного Червоного Хреста в справі помічі голодуючим. Своєю промовою, каже кореспондент “Манч. Гардіен”, др. Нансен завоював навіть найбільше ворожо настроєну до Сов. Росії частину членів “Ліги”, що ще нікому до сеї пори не адавало ся.

Зсумувавши в своїй промові страхіття голоду Приволжя, др. Нансен закінчив свою промову слідуючими словами: “В імя гуманності, в імя всего благородного і святого апелую до вас, що маєте свої власні жінки і діти, зрозуміти, що се значить бачити жінок і дітей погублених мільонами.

В сім місці я апелую до правління, до народів Європи, до цілого світа о поміч. Поспішіть, поки ще не пізно!”

Коли Нансен скінчив свою промову, каже згаданий кореспондент, він був блідий і схвилюваний, а з галерії, де сиділа публіка, посилали ся нестримні оплески. Се був триумф практичного чоловіка, що має серце, над тероризуючими і сумніваючими ся членами зборів “Ліги”. І лише один член зборів, Серб Корті, відважив ся заявити отверто, що він радше волів би бачити, щоб російська нація вигинула, ніж мало би ся ризикувати оказанем помічі совітському правительству.

Буржуазні “Брата Славяни”, не тільки Сербі, але і російські та українські контрреволюціонери, побачив свій рехорд в чоловікоєнстві до голодуючого населення Приволжя.

“Нехай воно пропаде!” — кричить в імя “Хреста Господня” омерзлий російський письменник Мережковский. Добродійну акцію різних організацій в користь голодуючого населення Приволжя, “чистокровний” Українець Всеволод Розумовський називає в варшавській “Українській Трибуні” “найбільшою дурницею, навіть злочином”. А вся російська і українська чорносотенна преса на еміграції в один голос кричить, що большевики обманюють “доброзичливці” Європу і Америку, що поживу пісану на поміч голодуючим, вони зупинють самі, нагородують червону армію і т. д., та що вони ховають се перед світом. Ся преса навіть пише, що большевики є якраз винюванники сего страшного голоду.

В “Манчестер Гардіен” з 7 жовтня є поміщена кореспонденція з Росії Артура Ренсома, який пише, що він в товаристві Джорджа Еркола, фотографіста-представника новинарської фільмової агенції “Пате Нюс” в Нью Йорку, обідав голодуючі місцевості Приволжя. Ось що він між иншим пише:

“З Риги ми виїхали до Москви. Два дні після прибуття до Москви ми вже були дальше в дорозі і, ідуці безперестанку, приїхали до Самари, потім долі рікою Волгою поїхали оглянути села над берегами Волги, вернули назад до Самари, потім поїхали гору рікою попри Симбірск до Богородка, лучницької стації на ріці для комунікації між Камом і Волгою, потім в гору до Казаня і так назад до Москви. Нам дано було всяку спомогу і всяку свободу рухів, говорити з селянами, з голодуючими, з кожним, кого ми стрінули. Ми обидва знаємо російську мову і було-б трудно сховати від нас дійсний стан річній, навіть як би совітські власті пробували були се робити. Але вони не пробували”.

Так говорить шануюча себе буржуазна преса і її кореспонденти. Та не так говорить “Брата Славяни”, котрі виконують ролю гончих собак на ланцюгу французьких біржовиків. Потерпівши фіяско з викликаним інтервенції європейських держав в справі Сов. Росії, вони вислали своїх передових ідеологів кадета Мілюкова і соціал-революціонера Аксентева до Америки “інформувати” тут публічну опінію про “положене” в Росії.

Старайте ся “Брата Славяни”! Голодний селянин Приволжя вам сего не забуде!

З БЛИЗЬКА І З ДАЛЕКА.

ЩО ТО ЗА ПОВСТАЇЦІ?

Українська чорносотенна преса по обох боках океану дуже багато розписує про повстання на Радянській Україні. Переважно про ті довістани містять оригінальні статі та власні кореспонденції старокраєві контрреволюційні газети, що видають ся з ласки і за гроші польських панів (а українські “патріотичні” газети — за гроші польських панів!) та ясновольного гетьмана, а вже канадійські та американські чорносотенні газети ті готові статі та кореспонденції передрукують. І важне тут те, що у всіх тих статтях та кореспонденціях говорять ся, що то українські селяни, не хотіти признати радянської власті і бажаючи петлюрівської на її місці; повстали самі на свою руку проти той радянської власті, щоб прогнати з України “московських комуністів”.

Очевидно, ніхто не стане твердити, що на Україні нема вже зовсім бандітизму, який українські контрреволюціонери називають “національним повстанським рухом”, або що всі селяни вдоволени з радянської власті. Бандітизм же є, хоч і дуже скоро ліквідуєть ся (між иншим, самі найвизначніший провідники ті з в. “Дейного” бандітизму, як Мордалевич і інші, покинули своє дотеперішнє ганебне, злочинне ремесло і перейшли на бік радянської власті), а також і сільський богатир-куркуль а навіть декотрий неспівомий свого класового положення серед недовольний з радянської власті. Але такий же самий багатий мужик недовольний з радянської правління і в Совітській Росії, а не лише

в Україні, отже виходить, що грає тут інтерес класовий, а не національний. Та як би там не було, опозиція багатого а в часті і середного селянства до радянської власті на Україні зовсім не має того вигляду, про який нам пишуть українські контрреволюційні газети. Але якщо це “селянські повстання” на Україні, то вони, як і бувають, зовсім не є такі, як нам представляє чорносотенна преса.

Щоби не ходити далеко за дознами на потвердження наших слів, а також, щоб не брати їх з большевницьких жерел, ми вдамо ся в сім случаю до варшавської “Української Трибуни”, офіційного органу голодоті Петлюри. (Хай “патріотичні” газети не гнівають ся за сю назву, бо вона прудима на їх ріднесеньку сестрою, віденською “Волею”.) Ся газета подає іменно, що київська губерньська надзвичайна комісія (чека) викрила ряд тайних повстанських організацій, на чолі котрих стояв т. зв. “Всеукраїнський центральний повстанський комітет”, що мали на цілі викликати повстанне проти радянської власті. Внаслідок того арештовано близько як 180 осіб, котрим доказано приналежність до згаданих організацій. (Пізніше були висті, що кількадесятьох з тих заговорників проти радянської власті розстріляно, між ними і поета Чупринку.) Однак важне в сій події слідуюче: Сей центральний повстанський комітет утримував ся за польські гроші з заграниці. Ось що читаємо про се в “Укр. Трибуні”:

“Всеукраїнський центральний повстанський комітет утримував зза кордону від Петлюри, Тютюнника і штабу 6-ої польської армії. Всі члени комітету були одночасово і агентами польської контррозвідки”.

Чи не говорять наведені з петлюрівської “Трибуни” слова самі за себе? Чи треба що до них додавати?

Так виглядають в дійсности “селянські повстання” на Україні, про котрі нам так багато пишуть українські продажні газети! Не селянські вони, коли де такі і вибухають, але отаманські, зорганізовані за гроші польських панів! В інтересі польської шляхти і її опікунів — французьких та інших капіталістів — є робити заколоти на Україні, щоб не дати спомоги радянській республіці стати кріпко на ноги.

І ось тому сі панове капіталісти висилають на Україну своїх гончих псів в роді Петлюра та Тютюнників, зглядно їх агентів, щоб вони за грібі гроші купували там людей і ворохобили їх проти радянської власті. Не селяни се український повстає проти радянської власті, а повстає побитий вже кілька разів і прогнаний з України міщанин Петлюра, в спілці з польськими панами і французькими банкірами та за їх гроші.

А зараз інше в тій самій “Укр. Трибуні” читаємо: “Котри всеукраїнський центральний повстанський комітет одержував зза кордону від Петлюри, Тютюнника і штабу 6-ої польської армії. Всі члени комітету були одночасово і агентами польської контррозвідки”.

Чи не говорять наведені з петлюрівської “Трибуни” слова самі за себе? Чи треба що до них додавати? Так виглядають в дійсности “селянські повстання” на Україні, про котрі нам так багато пишуть українські продажні газети! Не селянські вони, коли де такі і вибухають, але отаманські, зорганізовані за гроші польських панів! В інтересі польської шляхти і її опікунів — французьких та інших капіталістів — є робити заколоти на Україні, щоб не дати спомоги радянській республіці стати кріпко на ноги.

І ось тому сі панове капіталісти висилають на Україну своїх гончих псів в роді Петлюра та Тютюнників, зглядно їх агентів, щоб вони за грібі гроші купували там людей і ворохобили їх проти радянської власті. Не селяни се український повстає проти радянської власті, а повстає побитий вже кілька разів і прогнаний з України міщанин Петлюра, в спілці з польськими панами і французькими банкірами та за їх гроші.

А зараз інше в тій самій “Укр. Трибуні” читаємо: “Котри всеукраїнський центральний повстанський комітет одержував зза кордону від Петлюри, Тютюнника і штабу 6-ої польської армії. Всі члени комітету були одночасово і агентами польської контррозвідки”.

Чи не говорять наведені з петлюрівської “Трибуни” слова самі за себе? Чи треба що до них додавати? Так виглядають в дійсности “селянські повстання” на Україні, про котрі нам так багато пишуть українські продажні газети! Не селянські вони, коли де такі і вибухають, але отаманські, зорганізовані за гроші польських панів! В інтересі польської шляхти і її опікунів — французьких та інших капіталістів — є робити заколоти на Україні, щоб не дати спомоги радянській республіці стати кріпко на ноги.

І ось тому сі панове капіталісти висилають на Україну своїх гончих псів в роді Петлюра та Тютюнників, зглядно їх агентів, щоб вони за грібі гроші купували там людей і ворохобили їх проти радянської власті. Не селяни се український повстає проти радянської власті, а повстає побитий вже кілька разів і прогнаний з України міщанин Петлюра, в спілці з польськими панами і французькими банкірами та за їх гроші.

А зараз інше в тій самій “Укр. Трибуні” читаємо: “Котри всеукраїнський центральний повстанський комітет одержував зза кордону від Петлюри, Тютюнника і штабу 6-ої польської армії. Всі члени комітету були одночасово і агентами польської контррозвідки”.

Чи не говорять наведені з петлюрівської “Трибуни” слова самі за себе? Чи треба що до них додавати? Так виглядають в дійсности “селянські повстання” на Україні, про котрі нам так багато пишуть українські продажні газети! Не селянські вони, коли де такі і вибухають, але отаманські, зорганізовані за гроші польських панів! В інтересі польської шляхти і її опікунів — французьких та інших капіталістів — є робити заколоти на Україні, щоб не дати спомоги радянській республіці стати кріпко на ноги.

І ось тому сі панове капіталісти висилають на Україну своїх гончих псів в роді Петлюра та Тютюнників, зглядно їх агентів, щоб вони за грібі гроші купували там людей і ворохобили їх проти радянської власті. Не селяни се український повстає проти радянської власті, а повстає побитий вже кілька разів і прогнаний з України міщанин Петлюра, в спілці з польськими панами і французькими банкірами та за їх гроші.

А зараз інше в тій самій “Укр. Трибуні” читаємо: “Котри всеукраїнський центральний повстанський комітет одержував зза кордону від Петлюри, Тютюнника і штабу 6-ої польської армії. Всі члени комітету були одночасово і агентами польської контррозвідки”.

Чи не говорять наведені з петлюрівської “Трибуни” слова самі за себе? Чи треба що до них додавати? Так виглядають в дійсности “селянські повстання” на Україні, про котрі нам так багато пишуть українські продажні газети! Не селянські вони, коли де такі і вибухають, але отаманські, зорганізовані за гроші польських панів! В інтересі польської шляхти і її опікунів — французьких та інших капіталістів — є робити заколоти на Україні, щоб не дати спомоги радянській республіці стати кріпко на ноги.

І ось тому сі панове капіталісти висилають на Україну своїх гончих псів в роді Петлюра та Тютюнників, зглядно їх агентів, щоб вони за грібі гроші купували там людей і ворохобили їх проти радянської власті. Не селяни се український повстає проти радянської власті, а повстає побитий вже кілька разів і прогнаний з України міщанин Петлюра, в спілці з польськими панами і французькими банкірами та за їх гроші.

А зараз інше в тій самій “Укр. Трибуні” читаємо: “Котри всеукраїнський центральний повстанський комітет одержував зза кордону від Петлюри, Тютюнника і штабу 6-ої польської армії. Всі члени комітету були одночасово і агентами польської контррозвідки”.

Чи не говорять наведені з петлюрівської “Трибуни” слова самі за себе? Чи треба що до них додавати? Так виглядають в дійсности “селянські повстання” на Україні, про котрі нам так багато пишуть українські продажні газети! Не селянські вони, коли де такі і вибухають, але отаманські, зорганізовані за гроші польських панів! В інтересі польської шляхти і її опікунів — французьких та інших капіталістів — є робити заколоти на Україні, щоб не дати спомоги радянській республіці стати кріпко на ноги.

І ось тому сі панове капіталісти висилають на Україну своїх гончих псів в роді Петлюра та Тютюнників, зглядно їх агентів, щоб вони за грібі гроші купували там людей і ворохобили їх проти радянської власті. Не селяни се український повстає проти радянської власті, а повстає побитий вже кілька разів і прогнаний з України міщанин Петлюра, в спілці з польськими панами і французькими банкірами та за їх гроші.

А зараз інше в тій самій “Укр. Трибуні” читаємо: “Котри всеукраїнський центральний повстанський комітет одержував зза кордону від Петлюри, Тютюнника і штабу 6-ої польської армії. Всі члени комітету були одночасово і агентами польської контррозвідки”.

Чи не говорять наведені з петлюрівської “Трибуни” слова самі за себе? Чи треба що до них додавати? Так виглядають в дійсности “селянські повстання” на Україні, про котрі нам так багато пишуть українські продажні газети! Не селянські вони, коли де такі і вибухають, але отаманські, зорганізовані за гроші польських панів! В інтересі польської шляхти і її опікунів — французьких та інших капіталістів — є робити заколоти на Україні, щоб не дати спомоги радянській республіці стати кріпко на ноги.

І ось тому сі панове капіталісти висилають на Україну своїх гончих псів в роді Петлюра та Тютюнників, зглядно їх агентів, щоб вони за грібі гроші купували там людей і ворохобили їх проти радянської власті. Не селяни се український повстає проти радянської власті, а повстає побитий вже кілька разів і прогнаний з України міщанин Петлюра, в спілці з польськими панами і французькими банкірами та за їх гроші.

іні, про котрі нам так багато пишуть українські продажні газети! Не селянські вони, коли де такі і вибухають, але отаманські, зорганізовані за гроші польських панів! В інтересі польської шляхти і її опікунів — французьких та інших капіталістів — є робити заколоти на Україні, щоб не дати спомоги радянській республіці стати кріпко на ноги.

І ось тому сі панове капіталісти висилають на Україну своїх гончих псів в роді Петлюра та Тютюнників, зглядно їх агентів, щоб вони за грібі гроші купували там людей і ворохобили їх проти радянської власті. Не селяни се український повстає проти радянської власті, а повстає побитий вже кілька разів і прогнаний з України міщанин Петлюра, в спілці з польськими панами і французькими банкірами та за їх гроші.

А зараз інше в тій самій “Укр. Трибуні” читаємо: “Котри всеукраїнський центральний повстанський комітет одержував зза кордону від Петлюри, Тютюнника і штабу 6-ої польської армії. Всі члени комітету були одночасово і агентами польської контррозвідки”.

Чи не говорять наведені з петлюрівської “Трибуни” слова самі за себе? Чи треба що до них додавати? Так виглядають в дійсности “селянські повстання” на Україні, про котрі нам так багато пишуть українські продажні газети! Не селянські вони, коли де такі і вибухають, але отаманські, зорганізовані за гроші польських панів! В інтересі польської шляхти і її опікунів — французьких та інших капіталістів — є робити заколоти на Україні, щоб не дати спомоги радянській республіці стати кріпко на ноги.

І ось тому сі панове капіталісти висилають на Україну своїх гончих псів в роді Петлюра та Тютюнників, зглядно їх агентів, щоб вони за грібі гроші купували там людей і ворохобили їх проти радянської власті. Не селяни се український повстає проти радянської власті, а повстає побитий вже кілька разів і прогнаний з України міщанин Петлюра, в спілці з польськими панами і французькими банкірами та за їх гроші.

А зараз інше в тій самій “Укр. Трибуні” читаємо: “Котри всеукраїнський центральний повстанський комітет одержував зза кордону від Петлюри, Тютюнника і штабу 6-ої польської армії. Всі члени комітету були одночасово і агентами польської контррозвідки”.

Чи не говорять наведені з петлюрівської “Трибуни” слова самі за себе? Чи треба що до них додавати? Так виглядають в дійсности “селянські повстання” на Україні, про котрі нам так багато пишуть українські продажні газети! Не селянські вони, коли де такі і вибухають, але отаманські, зорганізовані за гроші польських панів! В інтересі польської шляхти і її опікунів — французьких та інших капіталістів — є робити заколоти на Україні, щоб не дати спомоги радянській республіці стати кріпко на ноги.

І ось тому сі панове капіталісти висилають на Україну своїх гончих псів в роді Петлюра та Тютюнників, зглядно їх агентів, щоб вони за грібі гроші купували там людей і ворохобили їх проти радянської власті. Не селяни се український повстає проти радянської власті, а повстає побитий вже кілька разів і прогнаний з України міщанин Петлюра, в спілці з польськими панами і французькими банкірами та за їх гроші.

А зараз інше в тій самій “Укр. Трибуні” читаємо: “Котри всеукраїнський центральний повстанський комітет одержував зза кордону від Петлюри, Тютюнника і штабу 6-ої польської армії. Всі члени комітету були одночасово і агентами польської контррозвідки”.

Чи не говорять наведені з петлюрівської “Трибуни” слова самі за себе? Чи треба що до них додавати? Так виглядають в дійсности “селянські повстання” на Україні, про котрі нам так багато пишуть українські продажні газети! Не селянські вони, коли де такі і вибухають, але отаманські, зорганізовані за гроші польських панів! В інтересі польської шляхти і її опікунів — французьких та інших капіталістів — є робити заколоти на Україні, щоб не дати спомоги радянській республіці стати кріпко на ноги.

І ось тому сі панове капіталісти висилають на Україну своїх гончих псів в роді Петлюра та Тютюнників, зглядно їх агентів, щоб вони за грібі гроші купували там людей і ворохобили їх проти радянської власті. Не селяни се український повстає проти радянської власті, а повстає побитий вже кілька разів і прогнаний з України міщанин Петлюра, в спілці з польськими панами і французькими банкірами та за їх гроші.

А зараз інше в тій самій “Укр. Трибуні” читаємо: “Котри всеукраїнський центральний повстанський комітет одержував зза кордону від Петлюри, Тютюнника і штабу 6-ої польської армії. Всі члени комітету були одночасово і агентами польської контррозвідки”.

Чи не говорять наведені з петлюрівської “Трибуни” слова самі за себе? Чи треба що до них додавати? Так виглядають в дійсности “селянські повстання” на Україні, про котрі нам так багато пишуть українські продажні газети! Не селянські вони, коли де такі і вибухають, але отаманські, зорганізовані за гроші польських панів! В інтересі польської шляхти і її опікунів — французьких та інших капіталістів — є робити заколоти на Україні, щоб не дати спомоги радянській республіці стати кріпко на ноги.

І ось тому сі панове капіталісти висилають на Україну своїх гончих псів в роді Петлюра та Тютюнників, зглядно їх агентів, щоб вони за грібі гроші купували там людей і ворохобили їх проти радянської власті. Не селяни се український повстає проти радянської власті, а повстає побитий вже кілька разів і прогнаний з України міщанин Петлюра, в спілці з польськими панами і французькими банкірами та за їх гроші.

А зараз інше в тій самій “Укр. Трибуні” читаємо: “Котри всеукраїнський центральний повстанський комітет одержував зза кордону від Петлюри, Тютюнника і штабу 6-ої польської армії. Всі члени комітету були одночасово і агентами польської контррозвідки”.

Чи не говорять наведені з петлюрівської “Трибуни” слова самі за себе? Чи треба що до них додавати? Так виглядають в дійсности “селянські повстання” на Україні, про котрі нам так багато пишуть українські продажні газети! Не селянські вони, коли де такі і вибухають, але отаманські, зорганізовані за гроші польських панів! В інтересі польської шляхти і її опікунів — французьких та інших капіталістів — є робити заколоти на Україні, щоб не дати спомоги радянській республіці стати кріпко на ноги.

І ось тому сі панове капіталісти висилають на Україну своїх гончих псів в роді Петлюра та Тютюнників, зглядно їх агентів, щоб вони за грібі гроші купували там людей і ворохобили їх проти радянської власті. Не селяни се український повстає проти радянської власті, а повстає побитий вже кілька разів і прогнаний з України міщанин Петлюра, в спілці з польськими панами і французькими банкірами та за їх гроші.

А зараз інше в тій самій “Укр. Трибуні” читаємо: “Котри всеукраїнський центральний повстанський комітет одержував зза кордону від Петлюри, Тютюнника і штабу 6-ої польської армії. Всі члени комітету були одночасово і агентами польської контррозвідки”.

Чи не говорять наведені з петлюрівської “Трибуни” слова самі за себе? Чи треба що до них додавати? Так виглядають в дійсности “селянські повстання” на Україні, про котрі нам так багато пишуть українські продажні газети! Не селянські вони, коли де такі і вибухають, але отаманські, зорганізовані за гроші польських панів! В інтересі польської шляхти і її опікунів — французьких та інших капіталістів — є робити заколоти на Україні, щоб не дати спомоги радянській республіці стати кріпко на ноги.

І ось тому сі панове капіталісти висилають на Україну своїх гончих псів в роді Петлюра та Тютюнників, зглядно їх агентів, щоб вони за грібі гроші купували там людей і ворохобили їх проти радянської власті. Не селяни се український повстає проти радянської власті, а повстає побитий вже кілька разів і прогнаний з України міщанин Петлюра, в спілці з польськими панами і французькими банкірами та за їх гроші.

А зараз інше в тій самій “Укр. Трибуні” читаємо: “Котри всеукраїнський центральний повстанський комітет одержував зза кордону від Петлюри, Тютюнника і штабу 6-ої польської армії. Всі члени комітету були одночасово і агентами польської контррозвідки”.

Чи не говорять наведені з петлюрівської “Трибуни” слова самі за себе? Чи треба що до них додавати? Так виглядають в дійсности “селянські повстання” на Україні, про котрі нам так багато пишуть українські продажні газети! Не селянські вони, коли де такі і вибухають, але отаманські, зорганізовані за гроші польських панів! В інтересі польської шляхти і її опікунів — французьких та інших капіталістів — є робити заколоти на Україні, щоб не дати спомоги радянській республіці стати кріпко на ноги.

І ось тому сі панове капіталісти